

Suntažnieks

SUNTAŽU PAGASTA LAIKRAKSTS

Nr. 12 (213)

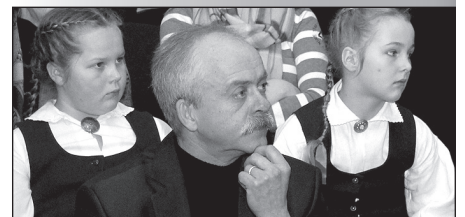
Trešdiena, 2011. gada 28. decembris

*Katra jauna diena
lai nāk pie Tevis kā jauna cerība,
jauns solījums, jauna ticība,
jauna enerģija un jauna sajūsma!*

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Pārvaldes vadītājs A. Ronis par aizvadīto gadu
- 2011. gadā sniegtā sociālā palīdzība Suntažu pagastā
- Suntažu vidusskolas direktore A. Ārmane par gada veikumu
- Sapņi piepildās - Ilonas Bākules dzeja izdota krājumā
- Ziemassvētku eglītes rotāšanas tradīcijas Dzintras Paegles apkopojumā
- Mūzikim, komponistam, pedagogam Modrim Krūmiņam - 50

- Vokālais ansamblis "Svīre" dzied Francijā

- Mirklis baltajā mūzikā

JAUNO GADU SAGAI DOT

Atkal viens gads ir pagājis un, kā tas ir pieņemts, atskatāmiem, kas 2011. gadā ir paveikts un kas nav sanācis, kā iecerēts.

Viens no lielākajiem objektiem, kas tika realizēti, ir Suntažu estrāde. Tika veikta estrādes pārsegu un palīgtelpu izbūve kopumā par 48665.- latiem, no kuriem atgūsim 7500.- latus no publisko un privāto partnerattiecību biedrības "Ziedzeme". Skatītāju ērtībai nākošgad tiks izbūvētas jaunas sēdvietas.

Nav veicies ar ūdenssaimniecības projektu. Tika veikti divi iepirkumi, otrajā samazinājām dažu darbus tehniski ekonomiskajā pamatojumā, bet iepirkuma rezultāti stipri pārsniedz TEP atļautās finansētās iespējas. Pašlaik tiek pārskatīts tehniskais projekts un tiek veiktas daudzas korekcijas, lai samazinātu projekta izmaksas, un cerams, ka trešā reize būs iepriecinošāka.

No lielākajiem darbiem, kurus mūsu apkaimē veic valsts, ir sākts būvēt autoceļa P4 posms no Juglas uz Suntažiem. Ceram, ka nākamruden varēsim braukt pa noasfaltēto ceļa posmu. Otram ceļa posmam no Suntažiem uz Kastrāni 2012. gada martā paredzēts izsludināt iepirkumu,

un tad ir cerības, ka 2013. gadā arī šajā posmā būs asfaltēts ceļš. Par tilta Suntažos pār Mazo Juglu būvniecības virzību pagastam nav informācijas.

Mazo projektu īstenošanā (līdz 702.- latiem), kur daļu finansē Holande un daļu Ogres novada pašvaldība, šogad ir samazinājusies iedzīvotāju aktivitāte. Tika pieteikti divi projekti, no kuriem abus apstiprināja. Viens bija katoļu baznīcas āra teritorijas sakopšanas projekts - „Rožu dārzs”, bet otrs - Suntažu kapos bruģēts celiņš no vārtiem līdz kapličai. Piepalīdzot no pagasta pārvaldes ar finansējumu, tika nobruģēts arī laukums pie kapličas un nomainīti soliņi, kā arī ar iedzīvotāju līdzdarbošanos veikta kapsētas ieejas

apzaļumošana.

Arī nākamgad būs iespēja piedalīties šādā mazo projektu konkursā, aicinam iedzīvotājus aktīvāk iesaistīties savas dzīves telpas labiekārtošanā. Projekti būs jāiesniedz jau februāra beigās.

Šajā gadā skolnieku vešanai ir iegādāts jauns 19 vietīgs autobuss VW Crafter. Šī autobusa iegādi 90% apmērā finansēja pasaules banka un 10% sedza Ogres novada pašvaldība.

Arī pagasta ceļi tika pielaboti un dažiem uzbērtā jauna virskārta, kā Vampas – Brūklenāju un Ezeru – Sirmēnu ceļš.

Tāpat nākamgad, kā jau minēju, mums jāizbūvē skatītāju sēdvietas estrādē, jāveic Centra ūdensvada un kanalizācijas fīklu rekonstrukcija, kā arī Juglas ciema kanalizācijas atfīrīšanas ietaišu izbūve.

Kā redzat, dzīve nav apstājusies un neapstāsies, ja tik paši gribēsim veidot to labāku.

**MĪĻUS, BALTUS, KLUSUS ZIEMASSVĒTKUS
AR SAVIEM MĪĻAJIEM UN VISIEM
LAIMĪGU JAUNO 2012. GADU!**

Pārvaldes vadītājs Andris Ronis

2011. GADĀ SNIEGTĀ SOCIĀLĀ PALĪDZĪBA UN SOCIĀLIE PAKALPOJUMI SUNTAŽU PAGASTĀ

Atskatoties uz aizgājušo gadu, varam secināt, ka mūsu pagasta iedzīvotājiem gada beigas ir nedaudz cerīgākas kā gada sākums.

Iedzīvotājiem ir radusies iespēja atrast darbu tepat Suntažos kādā no pagasta teritorijā esošajiem 5 kokapstrādes gateriem, Ogres trikotāžas kombināts ir piedāvājis apmācības un darba vietas, atsācis darbu mēbeļu ražošanas uzņēmums Mālpils pagasta Sidgundā.

Lielu atbalstu nodarbinātības veicināšanā ir sniegusi Valsts Nodarbinātības Aģentūras piedāvātā programma "Darbs pašvaldībā ar stipendiju", kurā daudzi iedzīvotāji strādāja pat divus termiņus.

Tā būtu pozitīvā puse, taču pieaug emocionāla un fiziska vardarbība pret bērniem, to novārtā pamešana, aizvien biežāk bērni nonāk krīzes centrā. Dzīvu, veselu vecāku bērniem jādzīvo bērnu namā un audžuģimenēs, jo vecāki vienkārši nesadarbojas ar sociālo dienestu un nevēlas savas problēmas risināt un mainīties.

Šajā gadā sociālo palīdzību dažādu pabalstu veidā esam snieguši 106 ģimenēm. Šā gada 11 mēnešos,

pamatojoties uz Ogres novada pašvaldības saistošiem noteikumiem, ir izvērtēti un piešķirti naudas pabalsti Ls 19 096.- un apmaksāti sociālie pakalpojumi Ls 5197. 50 (izdevumi par bērnu namu un veco ļaužu pansionātu).

73 personas saņēmušas GMI (garantētā minimālā ienākuma) pabalstus (kopējā summa Ls 10 056.-), 68 personas - dzīvokļa pabalstu (Ls 2 430.-).

Pārējos pabalstus (brīvpusdienas, audžuģimenes, mācību līdzekļu iegādei, ārkārtas situācijās, apbedīšanas) saņēmušas 52 personas (Ls 6610.-), tai skaitā Ls 184.- veselības aprūpei.

Suntažu sociālais centrs ir

piešķīris trūcīgas ģimenes statusu 170 personām. Ir izsniegtas trūcīgas ģimenes izziņas, kas deva iespēju izmantot atvieglojumus veselības aprūpē un saņemt Ogres Sarkanā Krusta izsniegtās pārtikas pakas.

Pagasta iedzīvotājiem sniegušas atbalstu arī nevalstiskās organizācijas. Sakām paldies organizācijai GAIN LATVIJA par sniegto atbalstu trūcīgām ģimenēm ar bērniem akcijā "Skolas soma", kā arī apģērbu un bērnu pārtikas ziedošanā.

Paldies organizācijai RDA no Siguldas humānās palīdzības apģērbu ziedošanā, paldies Suntažu sanatorijas rehabilitācijas centra vadībai par sagādātiem invalīda ratīņiem, staiguljiem, krūķiem un citām lietām, kas ļoti noderēja iedzīvotājiem.

Ceram arī uz turpmāku sadarbību nākošajā gadā.

**JAUNAJĀ GADĀ GRIBU NOVĒLĒT
VISIEM STIPRU VESELĪBU, SAPRATNI,
IECIETĪBU VIENAM PRET OTRU UN
VEIKSMI.**

*Ar cieņu, Ogres novada sociālā dienesta
Suntažu sociālā centra vadītāja
Tamāra Makarova.*

PĀRDOMĀJOT PAVEIKTO...

Atkal viens gads tuvojas savam noslēgumam un, stāvot uz Gaismas sliekšņa, mēs varam izvērtēt paveikto.

Skolas dzīvē tas gan ir tikai mācību gada vidus, bet tomēr...

Apkopojot I semestra rezultātus, esam gandarīti par tiem skolēniem, kuri 4. – 12. klašu grupā ir mācījušies uz 7 – 10 ballēm, un tādi ir 35, kuri 23. decembrī noslēdza Ziemassvētku eglīšu pasākumus skolā ar tikšanos, kurā kopā ar vecākiem, skolotājiem, pagasta pārvaldes vadītāju A. Roni dalījās savos priekšos par labi padarītu darbu.

Ir noslēgušies divi projekti, kuru rezultātā ir bijusi iespēja tikties ar Polijas, Itālijas, Igaunijas un Lietuvas skolotājiem un skolēniem; darbā ar skolēniem un ģimenēm iesaistīt atbalsta personālu: sociālo pedagogu, logopēdu, psihologu, koriģējošās vingrošanas skolotāju, kā arī pagarinātās grupas skolotājas. Ar gandarījumu varam atzīmēt mūsu vidusskolēnu – skolēnu pašpārvaldes darbību, kas ir labs rezultāts projekta "Zobrata akadēmija" nodarbībām. Jaunieši noorganizēja mācību gada noslēguma pasākumu, kā arī veiksmīgs bija vidusskolēnu un skolas darbinieku kopīgais Ziemassvētku eglītes pasākums – balle.

Turpinām darboties arī citos ESF projektos.

Arī šajā mācību gadā iesaistījāmies Lauku atbalsta dienes-ta programmā "Skolas auglis": 1. – 9. klašu skolēni no 1. novembra līdz 9. martam trīs reizes nedēļā saņem Latvijā ražotus dārzeņus vai augļus. Lai nodrošinātu piemērotu uzglabāšanu, skolas ēdnīcai tika nopirkts jauns ledusskapis.

Šogad turpinām mērķtiecīgi papildināt kabinetu aprīkojumu ar IT, kā arī modernizējam bioloģijas, ķīmijas un fizikas kabinetu materiālo bāzi, plānveidīgi nomainām mēbeles klasēs un kabinetos, tagad visās 1. – 4. klasēs skolēniem būs jauni soli un galdi.

Labs atspajds ir jaunais skolas "busiņš", kurš, diemžēl, neatrisina visas ar skolēnu transportu saistītās problēmas. Šeit ir jāpiemetina mūsu bērnu kūtrums, jo arī labā laikā viņi vairākas stundas garlaikojas pie skolas, bet kājām uz mājām neiet, arī neiet uz konsultācijām vai pulciņiem.

Turpinoties Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrības rīkotajai akcijai "Skolas diena", kuras laikā Saeimas deputāti tika aicināti apmeklēt Latvijas skolas, lai iepazītu skolu ikdienu un izvērtētu reālo situāciju, mūsu skolā 14. novembrī viesojās LR Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijas priekšsēdētāja Ina Druviete. Šajā sarunā piedalījās arī Ogres novada domes priekšsēdētāja vietniece V. Pūķe un Izglītības un sporta pārvaldes vadītāja S. Grunte. Sarunas rezultātā mēs nonācām pie secinājuma, ka daudzas lietas skolu

dzīvē ir jāsakārto valsts līmenī. Diskusijas noslēgumā I. Druviete pateicās par "brīnišķīgo Suntažu skolu, kas ir bagāta gan vizuālā, gan saturiskā ziņā". Tika apspriestas arī mācību gada pagarinājuma iespējas, kuras pie pašreizējās sociālās situācijas nav atbalstāmas, jo daudzi jautājumi atkal tiktu uzvēlti uz pašvaldību un vecāku pleciem. Vispirms ir jāatslogo mācību priekšmetu programmas, jānodrošina skolas ar nepieciešamajiem mācību resursiem un iespējām veikt dažādus projektus, pētnieciskos darbus, mācību ekskursijas, skolas kopīgus izbraukumus par valsts līdzekļiem, bet tam vēl joprojām nav līdzekļu.

Šajā saspringtajā laikā, kad masu mēdiji un IT cenšas ietekmēt cilvēku vērtību sistēmu, ir ļoti svarīgi nepazaudēt gadu gados nostiprinājušās klasiskās vērtības; cietu pret vecākiem, ģimeni, vecāka gada gājuma cilvēkiem, taktu un smalkjūftību, uzvedības kultūru, prast pieņemt citādo – būt tolerantiem un, protams, mīlēt savu zemi.

Pāršķirot jaunā kalendāra pirmo lapu, mēs ar ilgošanos skaidrīsim, cik laika palicis - līdz atvaļinājumam, kāzu gadskārtai, pirmajai skolas dienai, gadumijai...

Un tad nāks atklāsme: mums taču patiesībā atkal ir apsolītas 365 ceļi un iespēju pilnas dienas!

**LAI MUMS VISIEM PIETIEK SIRDS
SILTUMA, MĪLESTĪBAS UN GUDRĪBAS
ŠO LAIKU AR GODU IZDZĪVOT UN
GAIŠUMU CITIEM DOT!**

*Suntažu vidusskolas direktore
Astrida Ārmane*

Esam gandarīti par tiem 35 skolēniem, kuri 4. – 12. klašu grupā I semestrī ir mācījušies uz 7 – 10 ballēm.

SUNTAŽU VIDUSSKOLAS 11. KLASEI – 1.VIETA!

„Ļaujies sirds labiem darbiem kopā ar klasi” ir ideja, kurai atsaucās daudzi. Arī mūsu klase, tāpat kā 175 citas, iesaistījās „Tetra pak sulu paku spēlē”, kurā tika aicināti skolēni no visas Latvijas sakrāt pēc iespējas vairāk Tetra Pak 100% sulu, nektāru un sulu dzērienu iepakojumus, lai pēc

tam tos spēles organizatori nodotu Līgatnes papīrfabrikai, kur tos pārstrādās. Tas būs ekoloģiski draudzīgs solis Latvijas labā, kura mērķis ir izglītot sabiedrību un veicināt atkritumu šķirošanu otrreizējai pārstrādei.

Spēle tika īstenota “Tetra Pak” projekta “Zaļais rudens” ietvaros, un tajā bija aicinātas piedalīties visas Lietuvas, Igaunijas un Latvijas skolas. Latvija šajā akcijā bija visaktīvākā. Noslēgumā 11.decembrī pēc divu mēnešu aktīva darba par uzvarētājiem kļuvām mēs - Suntažu vidusskolas 11. klase. No 7318 pakām izdevās uzcelt 1476,45 m augstu virtuālo “paku torni”. Ieguvām galveno balvu – personīgo grupas “Musiqq” koncertu Suntažos. 2.vietā - J.Čakstes Liepājas pilsētas 10.vidusskolas 8. a klase, 3. vietā - Rēzeknes valsts poļu ģimnāzijas 6. b klase, 4. vietā - Daugavpils 12. vidusskolas 12. b klase, 5. vieta - Preiļu 1. pamatskolas 9. a klase. Arī šīs skolas tika uzaicinātas un atbrauca uz koncertu Suntažu kultūras namā.

Mēs, saskaņā ar noteikumiem, piesaistījām sev iestādes, paziņas, radniekus un draugus, lai savāktu pēc iespējas vairāk iepakojumu. Lielāko paldies vēlamies teikt atpūtas centram „Lido” un personīgi Zandai Puriņai, kas palīdzot mums, ļoti aktīvi atsaucās idejai par zaļāku dzīvi.

Sabīne Damane, 11. kl.

SAPNĪ PIEPILDĀS...

Vai esi kādreiz sapņojis par grāmatu, uz kuras vāka būtu Tavs vārds, bet tās lappusēs atklāta Tava pasaules izjūta, dvēseles vibrācijas vai arī vēstures pētījumi, atmiņu stāsti un paaudžu noslēpumi?

Jā, sapnis var kļūt par īstenību! Ilona Bākule ir pirmā suntažniece, kura iesaistījusi projektā „Mana grāmata.”

Tas ir dzejas autoru kopprojekts, kā ietvaros izdots nu jau 7. dzejas krājums. Katrā dzejas sējumā savus darbus ievieto 10 autori. Katram autoram ir dotas 14 lappuses.

Literātiem projekts sniedz iespēju realizēt ilgi loloto sapni - turēt rokās grāmatu, kurā lasāma paša dzeja, tādējādi ļaujot ar to iepazīties plašam interesentu lokam.

Savukārt lasītājiem tā ir unikāla iespēja regulāri iepazīties ar vēl neapazītiem autoriem.

2. decembrī uz grāmatas atvēršanas svētkiem, spītējot lielajam vējam un lietum, pagasta bibliotēkā pulcējās dzejas lasītāji, klausītāji un cienītāji. Sirsnīgās sarunās un Ilonas dzejas lasījumos laiks aizritēja nemanot. Katrs varēja paņemt rokās septīto “Manas grāmatas” dzejas krājumu – septīto – pilnības skaitli! Mēs pateicamies Ilonai, ka viņa atvēra mums savu sirdi, ļaujot ieskatīties tās ilgās, cerībās, šaubās, bailēs, mīlestībā, vientuļībā, priekos, bēdās, izmisumā, mierā – tik plašā un šķērsām liktā jūtu un pieredzes gammā. Visi tikām aicināti domāt līdzī, lai atrastu savu atbildi, kurā būtu

tīstuma, dziļuma un patiesības svars. Lai Ilonai izdodas arī turpmāk un lai šis dzejas krājums nav vienīgais!

Arī Tu, iesaistoties projektā “Mana grāmata”, vari īstenot savu sapni, jo mēs esam gatavi palīdzēt izdarīt visu vajadzīgo, lai Tavi dzejas vai prozas manuskripti pārtaptu par glītu grāmatu. Vairāk par šo projektu var uzzināt interneta vietnē www.mana-gramata.lv vai interesēties mūsu pagasta bibliotēkā.

Iedrošinot citus, es vēlos teikt

- ja jums ir kāds sapnis, ko vēlaties piepildīt, tad nekādā gadījumā neaprociet to pirms laika, dariet visu iespējamo, lai to pilnveidotu un ļautu tam realizēties! Ļaujiet dzīvot savam sapnim pat tad, ja neredziet nekādas iespējas tā piepildīšanai, jo mirušu sapni gan nebūs tik viegli vairs augšāmcelt!

Lai svētku mirdzumā dzimst ticība, cerība un mīlestība jauniem darbiem un sapņiem!

Bibliotēkas vadītāja I.Zandberga

ZIEMASSVĒTKU EGLĪTE

Ziemassvētkus grūti iedomāties bez zaļas eglītes ar svecītēm, kas ienes gaišumu mājās un rada cerību pilnu noskaņojumu.

Eglītes nešana mājās, rotāšana un svecīšu dedzināšana ir samērā jauna tradīcija. Kultūras vēsturnieki ir konstatējuši, ka eglītes uzstādīšana un pušķošana sākusies 16.gadsimtā senajā Livonijā (Igaunijā un Latvijā) un Ziemeļvācijā. Daži rakstītie avoti vēsta, ka Rīgā Ziemassvētku eglīte pirmo reizi tikusi uzstādīta 1510. gadā Rātslaukumā. Tā bijusi dekorēta papīra puķēm, pēc ceremonijas sadedzināta, tur piedalījušies cilvēki melnās cepurēs – melngalvjī, neprecēti tirgotāju brālības biedri. Citi avoti vēsta, ka vēl agrāk eglītes rotāšana minēta Rēvelē (Tallinā) – 1441., 1442. un 1514. gadā.

Latvijas teritorijā eglītes rotāšana sākusies 18. gs., vispirms pilsētās, vācu baronu muižās, tad baznīcās un skolās, bagātāko saimnieku mājās.

Ziemassvētku tradīcijās apvienojas kristietiskās ieražas – baznīcas apmeklēšana un Kristus dzimšanas apcere, baznīcas dziesmu dziedāšana pie izgriznotas eglītes arī mājās, eglītes rotāšana ar eņģeļiem vai zvaigzni, kas simbolizē Kristus piedzimšanu Bētleme. Mūžzaļā koka – eglis – nešana mājās pēc seniem ticējumiem veicinājusi jaunas ražas zaļošanu, bet svētku skalje ķekarnieki aizbaidījuši ļaunos garus. Ziemassvētku svinēšana ir prieks par Kristus dzimšanu, gaismas atgriešanos, saulgriežiem, jo gada tumšākais laiks beidzas, saulīte ceļas arvien augstāk un nes pavasari, jaunu dzīvību.

Latviešu zemnieku mājās vēl 19. gs. beigās eglīte uz Ziemassvētkiem netika pušķota. Rakstnieks Jānis Jaunsudrabiņš „Baltajā grāmatā” Ziemassvētku svinēšanu lauku sētā apraksta bez eglītes. Bet no 1886.līdz 1892. gadam, kad J. Jaunsudrabiņš mācījās Riekstiņu pamatskolā, viņš pirmo reizi savām acīm redzēja krāšņu Ziemassvētku eglīti. Savus iespaidus viņš apraksta tēlojumā

„Pirmā eglīte. Senu dienu stāsts.” J. Jaunsudrabiņš šo tēlojumu pirmo reizi publicējis laikrakstā "Jaunākās Ziņas" 1939.gada 23. decembrī. Tik emocionālu un krāšņu svētku eglītes aprakstu nekur citur nav izdevies atrast. Šeit minēsim tikai J. Jaunsudrabiņa stāsta fragmentus.

„Vispār tajos laikos Ziemassvētku eglīte bija tikpat liels retums kā plaujmašīna vai centrifūga. Dzirdēts bija, ka kaut kur pilsētā vai kādā muižā dedzināta eglīte un pie tās izdalītas dāvanas, bet no mūsmāju ļaudīm neviens savām acīm nebija to redzējis.”

Un tad Riekstiņu skolas skolotājs ierosina dedzināt eglīti skolā. Skolēni mazgā skolas telpas, tīra tās apkārtni, puīši meklē mežā eglīti, bet skolotājs par skolēnu vecāku ziedojumiem gādā eglītes rotājumus. Eglīti pušķo paši skolotāji, un ļauj skolēniem un viņu vecākiem to aplūkot jau izgreznotu:

„Durvis pavērās, unskolotājs lēnā, svinīgā balsī teica: „Nu tikai pamazām. Eglīte mežā pieradusi pie klusuma”.

Ak Dievs! Kas tas bija par mirdzumu tur plašās telpas vidū! Mēs virzījāmies, paši nezinādami kurp, jo acis kavējās pie zaļā koka, kas zalgoja zeltā, sudrabā, visvisādās krāsās. Skolotāja māsas vilka mūs aiz piedurknēm, bīdīja un kārtoja. Kora dziedātājiem vajadzēja stāvēt gluži pie eglītes, pārējiem tālāk, lielajiem aiz bērniem. Tūlīt arī skanēja uz balsīm dziesma „No debesīm būs man atnest!”, un šī dziesma tiešām it kā nonesa pašas debesis zemes virsū. Likās, ka pasaulē nekā skaistāka nav un nevar būt. To rādīja acu mirdzums apkārt eglītei, to izteica visu vaigu laipnība, to pauda gaismas un siltums, ko izstaroja savs simts sveču, kas nebija vis baltas,

bet daždažādās krāsās kā viss, kas ar eglīti sakarā.

Beidzot, kad bija nodziedātas vairākas dziesmas, kad skolotājs bija norunājis svētku runu, es sāku eglīti patiesībā redzēt. Līdz tam es to tikai jutu ar sirdi. Un, sācis redzēt, es sāku arī vērot, ka tā stāvēja uz tādas kā fitavu kājas un tādēļ negāzās. Tad, acis augstāk pacēlis, es ieraudzīju apsārtušus ābolus, kliņģerus, garas, svītrotas kompetes, zelta un sudraba bumbulus. Kas tie varēja būt? Un tur, pašā augšā, taču nebija nekas cits kā čiekuri. Bet arī tie vairs nebija vienkārši čiekuri – arī tie mirdzēja kā sudrabs un droši vien skanētu, ja piedauzītu ar kociņu. Tāpat lukturīši, kuros svecītes bija ieliktas, nebija vienkārši lukturīši. Tie mirgoja kā mazas zvaigznītes, tie zalgoja kā ķiršu ogas, nokārušās pārdabīgi garos kātos. Katrs zars, katrs eglītes zariņš bija jaukums par sevi, bet visa kopā tā bija dzīva līksmība, degošs Dieva brīnums. Es pagriezu galvu atpakaļ un redzēju atspulgu visos logos. Tad man apmiglojās acis, katrai gaismiņai apmetās staru vainags – es baudīju gaismu, tīru gaismu. Viss cits, kas pēc tam nāca, – rieksti, piparkūkas, saldumi un āboli – bija tikai piedeva lielajai jūsmai par gaismu. — — —

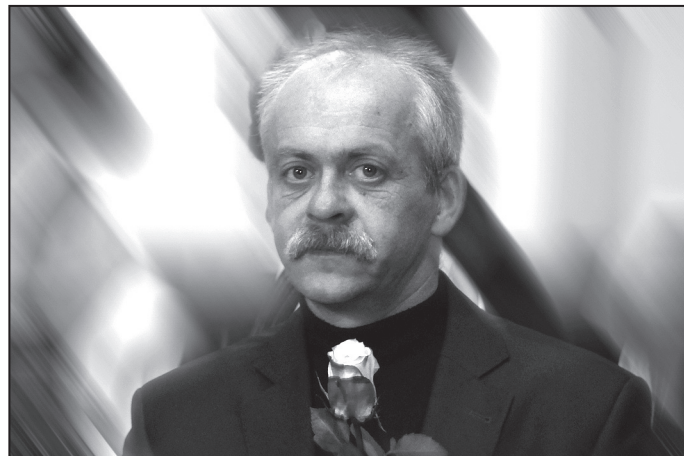
„Tikai gaisma, tikai gaisma bija šis lielais svētku brīnums” (J. Jaunsudrabiņš. Kopoti raksti XIV sējums. 1984., 239.–244. lpp.).

Ne vienmēr eglītes rotājumi ir bijuši tik krāšņi, – „zaļos zaros daudzo sveču gaismā mirdzēja eņģeļu mati, kokvilnas sniedzīņš, zvaigznes, saldumi un sudraba rieksti” (J. Jaunsudrabiņš. Kopoti raksti. VI sējums, 193.lpp.).

Manas pirmās atmiņas par Ziemassvētku eglīti nāk no mājām. Toreiz gan eglītes svecīšu gaisma neatspoguļojās logu stiklos, jo tie bija aizklāti ar biežām segām, lai neviens svešs neredzētu, ka mūsu mājās svin Ziemassvētkus. Tas bija padomju laiks, tam esam tikuši pāri un kļuvuši citādi.

**PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS!
LAIMĪGU JAUNO GADU!**

MŪZIĶIM, KOMPONISTAM, PEDAGOGAM MODRIM KRŪMIŅAM - 50

10. decembrī kultūras namā notika mūziķa, komponista un pedagoga Modra Krūmiņa 50 gadu jubilejas koncerts.

lepazīsimies!

Vispusīgs, talantīgs mūziķis, apveltīts ar fantastiskām darba spējām, savdabīgu humoru, zinošs, izpalīdzīgs un labestīgs cilvēks.

Modris Krūmiņš – Cilvēks orķestris, lielvārdietis no 1982. gada.

Mūzikas sākšanās ir kā puķes plaukšanas brīdis, galvenais ir to nenogulēt... Tas ir dvēseles aizturēts brīdis pirms skaņas, pirms paša mūzikas notikuma. Puķi uzplaukušū visā krāšņumā redz visi. Mūzikas sākšanās brīdis pieder izredzētajiem. Tiem ar pārspasulīgu skatu.

Modris Krūmiņš ir pedants gan mūzikā, gan ikdienišķos darbos. Modris strādā sev un apzinās sava darba vērtību. Nosvinējis savu vīrietības kalna vidus jubileju, viņš dzīvo un strādā saviem sirds kritērijiem un pasauli neielaiž

ne mājās, ne pedagoga radošajā darbībā, varbūt vienīgi – muzikanta godā.

Modris – kapelmeistars. Sākās viss kolhozā Lāčplēšis, TDA Lāčplēšis vadītājam Vairim Ceimeram noteikti vajadzēja dzīvo mūziku - kapelu, un tā sākās. Modris izbraukāja vai puspausaules, latviešu dejas spēlēdams pat nēģeriem, un visi saprata, un visiem gāja pie sirds, jo mūzikā valodas un robežas neeksistē.

Modris – bundzinieks - muzicējis kopā ar daudziem muzikantiem, grupām, tagad strādā kā pedagogs Ogres mūzikas skolā ar bērniem, topošajiem sitamo instrumentu speciālistiem

Modris – kāzu, ballīšu un dvēseļu dārza muzikants.

Agrākajos gados precējās kā traki un mūziku mīlēja kā traki, pieprasījums vienmēr bija lielāks par piedāvājumu.

Kā dvēseļu dārza muzikants

Modris tika ilgi pierunāts, līdz piekrita sadarbībai ar Juri Reihleru.

Modris – komponists. Vokālā grupa „Sienāži” no Ķeguma. Tie ir savējie, paša izauklēti, viņiem Modris raksta mūziku, izdevis disku.

Modris raksta arī kora dziesmas, raksta šlāgerus, bet visvairāk viņu saista dziesmas bērniem.

Tandēmā ar Ilutu Mistri un viņas deju kolektīvu tapuši skaisti lieldarbi. Sadarbojies gandrīz ar visiem mūsu rajona deju kolektīviem un kolektīviem no citiem novadiem.

Ar deju kolektīvu „Sunta” un Skaidrīti Anževu sadarbojies no 80.gadu beigām, tapušas interesantas tautas melodiju apdares un kopā piedalījušies starptautiskos festivālos Grieķijā, Polijā, Krievijā, Čehijā.

Vienkārsi – Modris. Viņš nekad nav mājās, vienmēr tajā savādajā skrējienā starp sirds, maizes un mīlestības darbu.

Dzidra Sprōģe

BRAUCIENS UZ FRANCIJU, ŽUE LE TŪRU

2011.gada 18.decembra franču avīzes „la Nouvelle Republique” 7.lappusē ir raksts par Ogres delegācijas un Suntažu vokālā ansambļa „Svīre” koncertu Žue le Tūrā, kas ir neliela pilsētiņa Luāras ielejā netālu no pilsētas Tūras.

Turp mēs devāmies 16.decembrī 6 cilvēku sastāvā - Ogres kultūras nama direktore Ligita un ansambļa „Svīre” dziedātājas: divas Inītas, Aīga, Dzidra un Aija.

Lidojām no Rīgas uz Parīzi un pēc tam braucām ar vilcienu uz Žue le Tūru, kura atrodas apmēram 200 km attālumā no Francijas galvaspilsētas. Tur mūs sagaidīja Žue le Tūras latviešu biedrības dalībnieki, kas visi ir francūži. Mūs sadalīja pa ģimenēm, kurās mēs nakšņojām.

Nākošajā rītā plkst 11.00 mums bija pusstundu ilgs koncerts pilsētas laukumā blakus Ziemassvētku labdarības firdziņam. Dziedājām tautas dziesmu programmu.

Vēlreiz tai pašā vietā dziedājām 17.00, sagaidot pilsētas mēru.

Pēc tam 20.00 dziedājām baznīcā garīgās mūzikas koncertprogrammu. Pēc mums uzstājās Tūras gospelkoris ar atraktīvu diriģentu, kurš pats dziedāja solo. Skatītāji bija gandarīti un priecīgi gan par mūsu, gan gospelkora sniegumu.

Foto no kultūras nama arhīva

Svētdien no rīta mums bija vēl viens koncerts firdziņā, kur bija vēl vairāk skatītāju, jo par mums bija rakstiņš avīzē un arī baznīcas klausītāji gribēja dzirdēt, kā mēs dziedam tautas dziesmas.

Pēc tam devāmies uz oficiālām pusdienām kopā ar biedrības locekļiem un ģimenēm, kuras mūs uzņēma.

Pēc pusdienām bijām nelielā ekskursijā pa Tūru, kura ir sena romiešu dibināta pilsēta, un uz vienu no

daudzajām Luāras ielejas pilīm - Azay-le-Rideau, skaistu renesanses laikmeta šedevru, kurā dzīvojis Francijas karalis Francis I. 19.decembrī agri no rīta devāmies mājupceļā, pacilātas no redzētā, no draudzīgās gaisotnes un sirsnības, ar kādu mūs uzņēma.

Paldies Ogres novada Domei par doto iespēju aizbraukt uz Ogres sadraudzības pilsētu un sniegt kaut nelielu ieskatu par mūsu valsti un priecēt francūžus ar mūsu dziesmām!

Inīta Tolpežņikova

MIRKLIS BALTAJĀ MŪZIKĀ

Koncertmeistare Ilze Ozoliņa

Solisti Dita Kalniņa un Juris Ādamsons

23. decembrī kultūras namā tuvo Ziemassvētku noskaņu ar lielisku koncertprogrammu „Mirklis baltajā mūzikā” uzbūra Latvijas Nacionālās operas solisti Dita Kalniņa, Juris Ādamsons un koncertmeistare Ilze Ozoliņa.

Profesionāli augstvērtīgs un vienlaikus ļoti sirsnīgs un mīļš bija šo pasaulē vokālo pieredzi guvušo zvaigžņu koncerts. Tepat, Suntažos.

ATVADOTIES NO VILMAS MILLERES

Atmiņu lauskas

Ļoti siltas un sirsnīgas atmiņas par Vilmu un Ansi. Gaiši, aktīvi, enerģiski cilvēki. Kopā strādājām Suntažu skolā, piedalījās pašdarbībā un palīdzēju pasākumu organizēšanā. Dziedāju korī un piedalījās pirmajos Vilmas organizētajos Suntažu Dziesmu svētkos, jaunās, Vilmas izlolotās estrādes atklāšanā. Lai gaišs ceļš aizsaulē!

Herta Ivanova

Millerīte. Tā mēs visi, 70.-80. gadu jaunie kultūras darba iesācēji, viņu saucām .

Viņa bija ļoti prasīga, stingra, taisnīga un ļoti atsaucīga KULTŪRAS MAMMA, kas ievadīja mūs šajā darbā, dodot līdzīgu savu dzīves, darba pieredzi un sirds siltumu.

Viņa bija un paliks manā atmiņā kā izcila kultūras darbiniece, īsts kultūras cilvēks ar ārkārtīgi gaišu dvēseli, neizsmejamu enerģiju, savdabīgu humoru un dzīvesprieku. Noliecu galvu viņas talanta priekšā.

Lai saule un zvaigznes apmirdz viņas aizsaulē!

Dzidra Sproģe

Atceroties...

Kaut arī Vilmas Milleres gaitas Suntažos nebija daudzu gadu garumā, viņas darbība atstāja paliekošas vērtības Suntažu pagasta kultūras dzīves veidošanā un daudzu atsevišķu personību veidošanās procesos.

Vilma, strādādama Suntažu vidusskolā par bibliotekāri 60-to gadu sākumā, bija tā, kas izveidoja vidusskolā sistematizētu bibliotēku.

Vilma bija tā, kas noorganizēja jauniešu deju kolektīvu un iedvesmoja mērķiem – koncertējām gan Latgalē, gan Igaunijā, piedalījāmies Dziesmu un deju svētkos Rīgā un, protams, uzstājāmies arī tepat, tuvākajā apkārtnē.

Vilma bija tā, kas noorganizēja vīru vokālo ansambli, kas pēc viņas aiziešanas no Suntažiem darbojās vairākus desmitus gadus.

Vilma bija tā, kas internātskolas pirmajā sporta zālē organizēja vērienīgus karnevālus, kuri pulcināja pat vairāk kā 700 apmeklētāju.

Vilma bija tā, kas mani iesaistīja mākslinieciskās noformēšanas darbos un mācīja saprast vērtības, paškritisku attieksmi, darba tikumu, pienākuma izpratni. Un ne tikai man.

Paldies viņai par to.

Andris Linde

PASĀKUMI SUNTAŽU KULTŪRAS NAMĀ JANVĀRĪ

14.01. plkst. 18:00

Kultūras nama **pašdarbnieku Jaungada balle.**

Lai arī aicinām visus esošos un bijušos pašdarbniekus uz Jaunā gada satikšanos!

21.01. plkst. 18:00

Vokālo ansambļu sadziedāšanās vakars.

Koncertā piedalīsies dziedošie kolektīvi no dažādiem Latvijas reģioniem. Iepriekšpieteikšanās uz koncertu, ieeja Ls1.-

28.01. plkst.18:00

Koru mūzikas koncerts un draudzības vakars – "Sirds no jauna ticēt sāk..." Koncertā piedalīsies seni un jauni kora Suntaži draugu kolektīvi. Ieeja uz koncertu Ls1.-

Lūdzu līdz 5. janvārim pieteikties braucieniem uz teātra izrādēm Rīgā un Valmierā - Dzidrai.

*Kaut mazliet žēl,
ka gads ir atkal galā,
Tu tomēr smaidi -
jaunais nāk.
Lai laimes daudz,
Lai bēdas garām,
Ar prieku sirdī gadu sāk!*

/Knutu Skujenieks/

**SVEICAM
VISUS DECEMBRA JUBILĀRUS,
bet jo īpaši
80 gados
Valdu Mietuli
Ēriku Milni
Henovefu Batari
90 gados
Osvaidu Andersonu**

SLUDINĀJUMS

**Aicinām pieteikties uz
optometrista vizīti!**

25.janvārī speciāli organizēta optikas salonu „Metropole” profesionāļu komanda piedāvā iespēju apmeklēt optometristu un **veikt pilnu redzes pārbaudi** Suntažos, Suntažu kultūras namā.

Vizītes laikā ikvienam būs iespēja **konsultēties** ar optometristu par sev interesējošiem jautājumiem, kā arī nepieciešamības gadījumā izvēlēties un **pasūtīt** redzi koriģējošas brilles par īpašām cenām. Aicinām pieteikties uz optometrista vizīti līdz 24.janvārim, zvanot: 65035635!

P.S. Izsakām pateicību Suntažu kultūras namam!
Optikas salons "Metropole"